

המונן נסער יוצא להפגנה מרחבת הר הבית: על הכתפיים נושאים כתובת חרותה על שיש מימיו של צאנז אל-דין

ההפגנה פוזרה: כתובת השיש הושלכה על המידרכה בעיר

ואחרי שבבוקר יום השבת כבר היה ברור לכל מי שרף את אל-אקצה. הגילוי סטר על פניהם של הקיצוניים משני הצדדים. בבת-אחת הוא השמיט את הקרקע גם מ' תחת להאשמות כי היהודים הם שהציתו את המיסגד וגם מתחת להשדות שהועלו במפורש על-ידי יהודים, כי השריפה לא הי' תה אלא פרובוקציה שפלה של מחבלים ערביים, בדומה לשריפת הרייכסטאג הגרמני בפברואר 1933, שריפה שהעלתה את אדולף היטלר לשלטון. האיש שנעצר ביום שישי בבוקר על-ידי משטרת ישראל כחשוד בהצתת מיסגד אל-אקצה לא היה יהודי וגם לא ערבי. היה זה מייקל דניס ויליאם רוהן, נוצרי פרוטסטנטי. כך נכרכו תוך שעות ספורות שלוש הד' תות המונרתיאיסטיות בתקרית מסעירת-יצ' רים, ששיקפה יותר מכל מאורע יחיד אחר את משמעות התיסבוכת של המקומות ה' קדושים לשלוש הדתות בירושלים.

קנאי דתי מהסוג המצוי

מייקל רוהן, האיש שלפי כל המימי צאים והעדויות, ולפי הודאת עצמו בפ' ני חבריו ובמשטרה, הצית את מיסגד אל-אקצה, לא היה מטורף. הוא היה קנאי דתי מהסוג המצוי גם בקרב יהודים ומוסלמים, שאמונתם הדתית היא מטרה המקדשת כל אמצעי, ואפילו יהיה זה בוני ושפל. נחבר, 'כנסית האל', המאמינה בהתגלו' תו מחדש של ישו הנוצרי, האמין רוהן כי קרבה שעת בואו של המשיח. כל מה שיש לעשות הוא להחיש את כווע בנייתו מחדש של בית-המקדש על הרי-הבית במקום החליט לסייע לאלוהים לקרב את בואו של המשיח. לשם כך יצא בדרך. דוודים ארוכה באוסטרליה לישראל, אותה כינה בשם 'הד' רך אל האלוהים'. בישראל, אליה הגיע כתייר לפני ארבעה חודשים, התגורר רוהן בקיבוץ משמר-השרון, שם גם למד באולפן. אבל מרגע בואו לארץ תיכנן את הצתת מיסגד אל-אקצה בקפדנות חרתה פשרות. הוא יצא

לביקורים תכופים בהר-הבית, צילם את המיסגד מכל עבריו, התרועע עם שימרי נות כסף בשתי של מאות דולרים, כזי לרכוש את אמונם ולהקל על עצמי את הכניסה והיציאה לתחומי המיסגד. לפני שלושה שבועות עשה רוהן את ה' נסיון הראשון להגשים את תוכניתו הודו' נית. גם אז הגיע בשעות הבוקר המוקד' אל המיסגד, כשולתותיו היו נעולות עדיין. הוא הוליק או זקק מצינורית מתחת לדלת והצית אותו. אולם הדליקה הקטנה שפריצה במקום כבתה מעצמה מבלי לגרום כל ניק. שומרי המיסגד המוסלמיים, שגילו את נס' יון ההצתה, אפילו לא טרחו להודיע על מופקדת בידם בלעדית, הם שמרו את הסוד לעצמם. ביום חמישי האחרון חזר רוהן על מיב' צעו. מבסיסו שבמלון ריבולי בעיר המד' רחית יצא עם תרמיל מלא סמרטוטים סבו' לים בדלק. הוא נעזר בפיגומים שהוקמו סביב קירות המיסגד לצרכי עבודות שיפור צים, טיפס עליהם והטיל מבעד לאחד הפ' תחים את הסמרטוטים הבוערים לעבר גג העץ של המיסגד. אחר-כך ירד, נכנס לתוך המיסגד עצמו בו שהתה אותה שעה רק אשה אחת, ומבלי שהבחינה בכך הצית את דוכן צאלח-אדין. דוכן זה, הוומן במיוחד עבור המיסגד בידי צאלח-אדין עצמו, ששיחרר את ירו' שלים מידי הצלבנים. הוא היה עשוי עבודת עץ מגולפת, ונעשה בידי אמני הגילוף של חאלב במאה ה'12. כשהיה בטוח שהפעם אחזה האש במיס' גד, מיהר רוהן להסתלק מהמקום. שעה ש' האש עוד בערה במיסגד, כבר חזר רוהן לקיבוץ רמת-השרון, ממנו נעזר ימים רבים. חבריו לאולפן לא היו שם אותה שעה, כיוון שיצאו לטיול. הוא ישב והמתין להם. לא היתה לו כל כוונה להסתיר את המעשה. הוא סיפר על מעשה ההצתה לאחר מחב' ריו, הודיע לו שאם לא ייעצר בידי המש' טרה, יילך בעצמו ויסגיר את עצמו. כעבור 24 שעות עצרה אותו המשטרה.